

Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Constanța (Rumänien) den 12 april 2019 — Ira Invest SRL mot Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea

(Mål C-304/19)

(2019/C 288/19)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Constanța

Parter i det nationella målet

Klagande: Ira Invest SRL

Motpart: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea

Tolkningsfråga

Ska artikel 4.1 b), c), e) och f), artikel 10, artikel 21.1 och artikel 32.1–32.5 i förordning (EU) nr 1307/2013 ⁽¹⁾ tolkas så, att de utgör hinder för en nationell bestämmelse enligt vilken — under sådana omständigheter som är för handen i det nationella målet — en jordbrukare inte har rätt till stöd med motiveringen att den mark med vattenbruksanläggningar som används som åkermark inte utgör ”jordbruksareal” i den mening som avses i artikel 4 i förordningen?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 av den 17 december 2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) 73/2009 (EUT L 347, 2013, s. 608).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 23 april 2019 — EB mot Presidenza del Consiglio dei Ministri m.fl.

(Mål C-326/19)

(2019/C 288/20)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i det nationella målet

Klagande: EB

Motparter: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca — MIUR, Università degli Studi Roma Tre

Tolkningsfrågor

- 1) Även om medlemsstaterna inte har någon allmän skyldighet att föreskriva att visstidsanställningar ska omvandlas till en tillsvidareanställning, utgör klausul 5 i ramavtalet om visstidsarbete, som återfinns i bilagan till rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP ⁽¹⁾, vilken har rubriken "Bestämmelser för att förhindra missbruk", även mot bakgrund av likvärdighetsprincipen, ändå hinder för en nationell lagstiftning, såsom artikel 29.2 d och 29.4 i lagstiftningsdekret nr 81 av den 15 juni 2015 samt artikel 36.2 och 36.5 i lagstiftningsdekret nr 165 av den 30 mars 2001, enligt vilka universitetsforskare som har anställts genom treåriga visstidsanställningsavtal, som kan förlängas i två år, med stöd av artikel 24.3 i lag nr 240/2010 därefter inte har rätt att få sin visstidsanställning omvandlad till en tillsvidareanställning?
- 2) Även om medlemsstaterna inte har någon allmän skyldighet att föreskriva att visstidsanställningar ska omvandlas till en tillsvidareanställning, utgör klausul 5 i ramavtalet om visstidsarbete, som återfinns i bilagan till rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP, vilken har rubriken "Bestämmelser för att förhindra missbruk", även mot bakgrund av likvärdighetsprincipen, ändå hinder för att de nationella domstolarna i den berörda medlemsstaten tillämpar nationell lagstiftning, såsom artikel 29.2 d och 29.4 i lagstiftningsdekret nr 81 av den 15 juni 2015 samt artikel 36.2 och 36.5 i lagstiftningsdekret nr 165 av den 30 mars 2001, på så sätt att personer som de offentliga myndigheterna har anställt genom ett flexibelt anställningsavtal som omfattas av arbetsrättsliga bestämmelser har rätt att behålla anställningen vid missbruk av på varandra följande avtal om visstidsanställning, medan en sådan rätt generellt sett inte tillerkänns dem som de offentliga myndigheterna har visstidsanställt på grundval av förvaltningsrättsliga bestämmelser, och det i den nationella rättsordningen (till följd av ovannämnda nationella bestämmelser) inte finns någon annan effektiv åtgärd för att beivra sådant missbruk i förhållande till de sistnämnda arbetstagarna?
- 3) Även om medlemsstaterna inte har någon allmän skyldighet att föreskriva att visstidsanställningar ska omvandlas till en tillsvidareanställning, utgör klausul 5 i ramavtalet om visstidsarbete, som återfinns i bilagan till rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP, vilken har rubriken "Bestämmelser för att förhindra missbruk", även mot bakgrund av likvärdighetsprincipen, ändå hinder för ... en nationell lagstiftning, såsom artikel 24.1 och 24.3 i lag nr 240 av den 30 december 2010, enligt vilken forskare och universitet kan ingå visstidsanställningsavtal med en varaktighet på sammanlagt fem år (tre år plus eventuell förlängning i två år), förutsatt att avtalet ingås "inom ramen för de medel som är avsatta för forskning, undervisning, kompletterande undervisningsverksamhet och stöd till studenter" och med hänsyn tagen till att förlängningen är villkorad av en "positiv bedömning av utförd undervisning och forskning", utan att det fastställs objektiva eller klara kriterier för bedömningen av huruvida ingåendet och förnyelsen av visstidsanställningsavtalen faktiskt sker för att tillgodose ett verkligt behov, huruvida de är ägnade att uppnå det eftersträvarde målet och huruvida de är nödvändiga för att uppnå detta mål, i och med att en sådan lagstiftning medför en reell risk för att denna typ av anställningsavtal missbrukas och följaktligen inte är förenlig med ramavtalets syfte och ändamålsenliga verkan?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EEGT L 175, 1999, s. 43)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Milano (Italien) den 23 april 2019 — Condominio di Milano mot Eurothermo SpA

(Mål C-329/19)

(2019/C 288/21)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Milano